

קמו.

חפילה על ארבות הנלות שעשה למען שמו שלא יחוללו:

א לא לנו | יהוה לא לנו כי לשםך תן בבוד על-חסוך על-אמתח: ב למה יאמרו הגוּם
אייה נא אלהיכם: ג ואלהינו בשמים כל אשר-חפץ עשה: ד עצביהם בסוף זוהר מעשה
ידי ארים: ה פחדתם ולא ידברו עיניהם לךם ולא יראו: ו אוניהם לךם ולא ישמעו אף לךם
ולא יריחו: ז ידיהם ולא ימשו רגליים ולא יהלכו לא-זהנו בגורונם: ח במוּםם יהיו
עשיהם כל אשר-בטח בהם: ט ישראלי בטח ביהוה עורים ומגנס הוא: י ביהוה זכרנו יברך
biholah עורים ומגנס הוא: יי יראי יהוה בטחו ביהוה ערים ומגנס הוא: יי ביהוה זכרנו יברך
יברך את-בית ישראלי יברך את-בית אהרן: יי יברך יראי יהוה הקטנים עם-הגדלים: ד יסף
יהוה עליכם עליכם ועל-בנייכם: ט ברוכים אתם ליהוה עשה שםים וארץ: ט השמים
שםים ליהוה וארץ נתן לבני-אדם: ז לא המתרים יהלוייה ולא כל-זורי דימה:
יח ואנחנו נברך זה מעטה ועד-עולם הילוייה:

קמו.

שבחים גורלם להקרוש ברוך הוא והיא רוד אמר בדין הוא לאחוב אותו על כל המכות שעשה לו במה ניסים ואני יודע מה גמול שלם לו שאו אפשר להשיב לו על כל
הगמול שעשה עמו:

א אהבתי בירישמע | יהוה א-ת-קוּל תחנוּנוּ: ב בירחתה אוננו לי ובימי אקרא: ג אפפני
חכלי-מota ומצרי שאול מצאוני צרה ויונן אמצע: ד ובשם-יהוה אקרא אינה יהוה מלטה
נפש: ה חנון יהוה וצדיק ואלהינו מרחם: ו שמר פתאים יהוה לדתי ולוי יהושע: ז שובי
נפשי למנוחיכי ביריהה גמל עליכי: ח כי חלצת נפשי מפטות א-ענין מזדמעה א-ת-רגל
מרחמי: ט א-ת-ה-לְך לפני יהוה ב ארחות החיים: י האמנתי כי אדרב אני ענית מادر: א אני
אמרתי בחפי כל-האדם פזב: יי מה-א-שיך ליהוה כל-תגמולו עלי: יי כוס-ישועות אשא
ובשם יהוה אקרא: ד גדרי ליהוה א-שלם גדרה נא כל-עמך: ט יקר בעני יהוה המותה
לחסידיו: ט אינה יהוה כיראני עבדך אני עבדך בז-אמתח פתחת למוסרי: ז לך אובח זבח
תודה ובשם יהוה אקרא: יח גדרי ליהוה א-שלם גדרה נא כל-עמך: ט בחרחות בית
יהוה בתוככי ירושלם הילוייה:

כל שהולך וגדל, זוקק הוא לכמות גדולה יותר של אכילה ושתייה, ואני יכול להתקיים על ידי מנת מזון קטנה שהסתפקה לו בקטנותו, ואם יסתפק בכר, או ייחלש כו', וכן הוא בוגגע לעניין האכילה ושתייה של הנשמה, שזה עניין התורה ומצוות, ש תמיד צריך להosiף בזזה עוד יותר.